

prima instanță: A. Miron
(Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău)
instanța de apel: A. Panov, A. Pahopol, A. Minciuna
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr.2rac-29/17

ÎNCHEIERE

18 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecătorii : Nicolae Craiu, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Roman Bubnov,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății comerciale „Avante” societate cu răspundere limitată împotriva Societății comerciale „Legend Logistic” societate cu răspundere limitată, Roman Bubnov cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către reprezentantul apelantului Roman Bubnov, Pavel Pitihin și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 martie 2015, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă:

La 13 decembrie 2013, SC „Avante” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „Legend Logistic” SRL cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul SC „Avante” SRL a indicat că, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.50-12 din 18 mai 2012 SC „Avante” SRL și-a asumat obligația să livreze SC „Legend Logistic” SRL produse petroliere în termenele, condițiile și prețurile stipulate în ele. Conform facturilor fiscale nr.FB2480468 din 27 februarie 2013, nr.FB2480541 din 28 februarie 2013, nr.FB2480887 din 31 martie 2013, nr. FB2480888 din 31 martie 2013, nr. HB 1337724 din 18 septembrie 2013 care sânt părți integrante ale contractului de vânzare-cumpărare menționat, SC „Avante” SRL a vândut SC „Legend Logistic” SRL produse petroliere în sumă totală de 68 746,30 lei.

Marfa livrată de către SC „Avante” SRL a fost recepționată de către SC „Legend Logistic” SRL, fapt confirmat prin semnătura persoanei responsabile și ștampila societății aplicată pe facturile fiscale menționate.

Conform addendumului nr. 1 din 18 septembrie 2013 la contractul de vânzare-cumpărare nr.50-12 din 18 mai 2012 SC „Legend Logistic” SRL și-a asumat obligația să achite datoria față de SC „Avante” SRL în trei tranșe: 31

octombrie 2013 - 25 600 lei, 30 noiembrie 2013 - 25 600 lei, 31 decembrie 2013 - 25 799,67 lei.

În cazul neachitării costului produselor petroliere procurate în termenele stabilite SC „Legend Logistic” SRL urma să achite penalități de întârziere în mărime de 1% din suma restantă pentru fiecare zi de întârziere.

SC „Legend Logistic” SRL nu și-a onorat obligațiile contractuale privind achitarea datoriei, încălcând, astfel, prevederile contractului de vânzare-cumpărare nr.50-12 din 18 mai 2012 și prevederile legislației în vigoare privind executarea obligațiilor (art.572 din Codul Civil al Republicii Moldova).

Prin reclamația din 08 noiembrie 2013 SC „Avante” SRL a solicitat pârâtului achitarea datoriei. Reclamația sus-menționată a fost lăsată fără răspuns și satisfacere.

În cazul în care debitorul nu execută obligația în urma somației primite din partea creditorului, acesta poate cere pentru întreaga sumă datorată o dobândă în mărimea prevăzută de art. 619 din Codul civil dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

În cazul dat, dobânda de întârziere la situația din 05 decembrie 2013 constituia suma de 258,80 lei.

Ulterior, la data de 30 aprilie 2014 reclamantul SC „Avante” SRL a depus cerere de concretizare, solicitând încasarea în mod solidar de la SC „Legend Logistic” SRL și Bubnov Roman în beneficiul SC „Avante” SRL a datoriei în sumă de 100 163, 82 lei, inclusiv: costul mărfii livrate în sumă de 76 999,67 lei, penalitatea în sumă de 17 920 lei, dobânda de întârziere în sumă de 258,80 lei, cheltuielile de executare a încheierii de asigurare a acțiunii - 2 130 lei și taxa de stat în sumă de 2 855,35 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun.Chișinău din 11 martie 2015, a fost admisă acțiunea, dispunându-se încasarea în mod solidar de la pârâtii SC „Legend Logistic” SRL, Bubnov Roman în beneficiul reclamantului SC „Avante” SRL cu titlu de datorie suma de 76 999,67 lei, penalitate - 17 920 lei, dobânda de întârziere - 258,80 lei, cheltuieli de judecată - 4 985,35 lei, iar în total suma de 100 163, 82 lei.

La 12 februarie 2016, reprezentantul apelantului Bubnov Roman, Pitihin Pavel a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Râșcani, mun.Chișinău din 11 martie 2015, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei spre rejudecare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016 a fost respins apelul declarat de către reprezentantul apelantului Roman Bubnov, Pavel Pitihin și menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea concluziei sale, instanța de apel a stabilit că, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.50-12 din 18 mai 2012 SC „Avante” SRL și-a asumat obligația să livreze SC „Legend Logistic” SRL produse petroliere în termenele, condițiile și prețurile stipulate în ele (f.d.6).

Conform addendumului nr. 1 din 18 septembrie 2013 la contractul de vânzare-cumpărare nr.50-12 din 18 mai 2012 SC „Legend Logistic” SRL și-a asumat obligația să achite datoria față de SC „Avante” SRL în trei tranșe: 31 octombrie 2013 - 25 600 lei, 30 noiembrie 2013 - 25 600 lei, 31 decembrie 2013 - 25 799,67 lei (f.d.7).

Conform facturilor fiscale nr.FB2480468 din 27 februarie 2013, nr.FB2480541 din 28 februarie 2013, nr.FB2480887 din 31 martie 2013, nr.FB2480888 din 31 martie 2013, nr.HB 1337724 din 18 septembrie 2013 care sânt părți integrante ale contractului de vânzare-cumpărare menționat, SC „Avante” SRL a vândut SC „Legend Logistic” SRL produse petroliere în sumă totală de 68 746,30 lei (f.d.8-13). Marfa livrată de către SC „Avante” SRL a fost recepționată de către SC „Legend Logistic” SRL, fapt confirmat prin semnătura persoanei responsabile și ștampila societății aplicată pe facturile fiscale menționate. Prin reclamația din 08 noiembrie 2013 SC „Avante” SRL a solicitat pârâtului achitarea datoriei, însă aceasta a rămas fără răspuns (f.d.13).

La fel, instanța de apel a mai reținut că la 18 septembrie 2013 Bubnov Roman a semnat contractul de fidejusiune, potrivit căruia și-a asumat angajamentul să răspundă solidar cu SRL „Legend Logistic” în fața creditorului SC „Avante” SRL pentru onorarea integrală a obligațiilor aferente contractului de vânzare-cumpărare nr.50-12 din 18 mai 2012, în cazul în care debitorul nu-și va onora obligațiile contractuale (f.d.38). Iar, conform pct.3.2 din Contractul de vânzare-cumpărare nr.50-12 din 18 mai 2012 părțile și-au realizat acordul și vis-a-vis de plata penalității de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere din suma restantă.

Ținând cont de prevederile art. 512 alin. (1), 602, 619 alin. (1), 585 Codul civil, instanța de apel a ajuns la concluzia temeiniciei soluției primei instanțe cu privire la admiterea acțiunii fiind dispusă încasarea datoriei formate ca rezultat al neexecutării contractului de vânzare-cumpărare nr. 50-12 din 18 mai 2012 în sumă de 76999,67 lei, precum și penalitatea în mărime de 17920 lei, dobânda de întârziere în sumă de 258,80 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 4985,35 lei.

Or, corect s-a stabilit că SC „Legend Logistic” SRL nu și-a îndeplinit obligațiile asumate față de SC „Avante” SRL privind achitarea datoriei, încalcând astfel prevederile legislației în vigoare privind executarea obligațiilor, cu atât mai mult că apelantul Roman Bubnov nu a contestat valabilitatea actului juridic și a facturilor fiscale.

La 21 noiembrie 2016, Roman Bubnov a declarat recurs, împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea recursului, casarea deciziei instanței cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

Recurentul, Roman Bubnov, în motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii în apel, nu au fost dovedite circumstanțele considerate ca fiind stabilite.

Menționează că, datoria în sumă de 76 999,67 lei dispusă de instanțele de a fi încasată de la Bubnov Roman și „Legend Logistic” SRL în folosul SC „Avante” SRL nu este reală, datoria reală constituind - 54 460,96 lei, fapt confirmat prin actul de verificare întocmit la situația din 31 decembrie 2015. Instanțele la pronunțarea hotărârilor au luat ca bază actul de verificare care reflecta situația financiară între SC „Legend Logistic” SRL și SC „Avante” SRL la situația din 05 decembrie 2013 (f.d.15).

La fel, menționează că instanțele au lăsat fără examinare faptul că prin pretențiile SC „Avante” SRL din 04 aprilie 2014 către Bubnov Roman și SC „Legend Logistic” SRL în încercare de a soluționa litigiul pe cale amiabilă, a fost

solicitată încasarea datoriei exagerate neîntemeiat în sumă de 148 379,57 lei (f.d.34,35).

Instanțele ale căror hotărâri se contestă, au lăsat fără examinare faptul că acțiunea depusă de reclamant SC „Avante” SRL în instanță a fost semnată de o persoană neîmputernicită, or, semnătură administratorului SC „Avante” SRL - Grigore Chiriac pe cererea de chemare în judecată (f.d.2) diferă vizibil de semnătură aceluiași Grigore Chiriac de pe procură din 15 iulie 2014 prin care juristul Doagă Alexei a fost împuternicit să reprezinte interesele SC „Avante” SRL în instanțele judecătorești (f.d.46) sau pretențiile semnate din numele lui Grigore Chiriac (f.d.34,35).

Dat fiind faptul că semnăturile din numele lui Grigore Chiriac pe toate 3 înscrisuri sunt diferite, rezultă incontestabil că cererea de chemare în judecată a fost semnată de o persoană neîmputernicită, sau după caz, SC „Avante” SRL a fost reprezentată în cadrul procesului judiciar de către Doagă Alexei în baza unei procuri semnate de persoană neîmputernicită (f.d.46).

Mai indică că instanța de apel i-a încălcat dreptul său la o hotărâre motivată deoarece nu s-a expus asupra argumentului invocat în instanța de apel precum că procesul verbal al ședinței de judecată nu este semnat de judecător, situație echivalentă cu lipsa acestuia.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Instanța de recurs, consideră că cererea de recurs depusă de Roman Bubnov este depusă în termenul prevăzut de legea, deoarece la dosar nu există probe prin care s-ar confirma data recepționării de către recurent a deciziei instanței de apel motivate.

Examinând temeiurile recursului declarat în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 CPC, alin. (2), (3) și (4), se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului. Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată. Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară,

sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Roman Bubnov nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se axează asupra fondului cauzei, referindu-se la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, invocarea de către recurent a faptului că instanțele de judecată la examinarea pricinii date au încălcat normele de drept procedural, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii în apel, nu au fost dovedite circumstanțele considerate ca fiind stabilite, este pur declarativă și nu constituie temei de declarare a recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței degajate de CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell contra Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursurilor invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Roman Bubnov ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Roman Bubnov se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecătorii:

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru